

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5586-09 - רוני שריג נ' המוסד לבטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 5586-09 - רוני שריג נ' המוסד לבטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 5586-09

רוני שריג

ע"י ב"כ עו"ד ינון תמרי

נגד

המוסד לבטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד לירון דגון

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[05.02.2013]

כב' השופטת הדס יהלום, סגנית נשיאה

החלטה

1. הוגשה תביעה שעניינה פגיעה בשמיעה וטנטון, כפגיעה בעבודה.

2. התובע הגיש תצהיר עדות ראשית בו נאמר:

"אני עובד כנהג משאית בחברת סולל בונה מאז שנת 1991. אני חשוף בעבודתי לרעש מזיק הנובע מהמשאיות עליהם עבדתי במהלך השנים, וכן מהציוד המכני הכבד אשר הופעל בסביבת עבודתי. העתק פירוט עבודתי במהלך השנים, אשר הועברה לנתבע, מצ"ב ומסומן כנספח ב'.

מהפירוט עולה כי:

משנת 2008 ועד להגשת התביעה עבדתי על משאית מסוג קוונצ' פולטריילר במשך 12 שעות ביום.

אני טוען כי הרעש במשאית זו הינו רעש מזיק.

אני טוען כי המשאיות שעבדתי עליהם בעבר הוציאו רעש גבוהה יותר מהמשאית שאני עובד עליה היום וכדלקמן:

משנת 2001 ועד לשנת 2008 עבדתי על משאית מסוג "דאף" במשך 12 שעות ביום. אני טוען כי הרעש במשאית זו היה רעש מזיק.

משנת 1992 ועד לשנת 2001 עבדתי על משאית מסוג "מאן" במשך 12 שעות ביום. אני טוען כי הרעש במשאית זו היה רעש מזיק.

אני עבדתי באופן יומיומי וצמוד בסביבת עבודה על מכבשים, טרקטורים, פינשאייר, מקרצפות, ועוד. כל הכלים הללו מייצרים רעש מזיק ביותר.

3. לתיק הוגשה עמדת מעסיקו של התובע, חברת סולל בונה, מיום 27/8/09: "לפי הנתונים שהתקבלו ביום המדידה התובע אינו חשוף לרעש מזיק".
4. בדיון מיום 18.9.11 הודיעה ב"כ הנתבע כי יש לבחון שני נושאים. האחד - שעור הירידה בשמיעה בשני האוזניים. השני - שאלת החשיפה לרעש מזיק. עוד הודיעה שאין לה חקירה נגדית לתובע. לדיון הוזמן עד מטעם הנתבע - נציג מקום העבודה. במהלך הדיון התבקש הנציג להמציא בדיקת מפלסי רעש שנערכו במקום העבודה לאחר שנת 2002.
5. ביום 2/5/12 הוגשה לתיק בדיקת השמיעה שנערכה לתובע, ממנה עולה כי קיימת ירידה בשמיעה בשיעור 20 דצב' בשני האוזניים.
6. בהסכמת הצדדים, ניתן ביום 29/5/12 צו המופנה לחברת סולל בונה והמורה לה למסור לתיק בית הדין בדיקת מפלסי רעש שנערכה בסביבת העבודה בה הועסק התובע, בשנים בהן הועסק.
7. ביום 1/7/12 הוגשה הודעת המעסיק: "בבדיקה שנערכה בסולל בונה לא נמצאו סקרי רעש בכל סביבות העבודה בהן הועסק העובד. 1. התובע מר רוני שריג, מועסק כנהג משאית בסולל בונה. 2. אין בידי סולל בונה מסמכים אשר מדדו מפלסי רעש בכלל ובמשאית בפרט. גם בתיקו האישי של העובד לא נמצאו המסמכים אותם הורה בית המשפט הנכבד להמציא. החברה גם הקפידה לספק לעובד ציוד הגנה אישי לבטיחות בעבודה".
8. הצדדים הגישו סיכומים בכתב.
9. בסיכומי התובע נטען: א. התובע הצהיר כי הוא חשוף לרעש מזיק כתוצאה משהייה במשאיות שעליהן עבד וכן מציד מכני הנדסי שהופעל בסביבת עבודתו. ב. התובע לא נחקר על תצהירו ולפיכך כל האמור בו אמת.

- ג. ציוד מכני הנדסי כבד וכן משאית, מוכרים על ידי המכון לבטיחות וגהות כמכונות המייצרות רעש מזיק.
- ד. אין לקבל את תוצאות הבדיקה שנערכה לאחר הגשת התביעה שכן המשאיות שעליהן עבד התובע, הפיקו רעש גבוה יותר ואילו הבדיקה נעשתה על משאית חדשה.
- ה. במכתב המעסיק יש אישור לעבודה ברעש מזיק, אף שהמעסיק לא ביצע בדיקות מפלסי רעש.
- ו. בדיקת השמיעה שנערכה לתובע לאור דרישת הנתבע, מצביעה על ירידה בשמיעה בשיעור הנדרש בחוק.
- ז. אף אם לא הוכחה חשיפה לרעש מזיק, הרי שהוכחה חשיפה לרעש המצדיקה מנוי מומחה בעילה של מיקרוטראומה.
- ח. יש להכיר בליקוי שמיעה כמחלת מקצוע.
10. אלה טענות הנתבע:
- א. התובע לא הוכיח חשיפה לרעש מזיק.
- במסמך המעסיק מאוגוסט 2009 נכתב שהתובע נוהג ברכב משא מבודד מרעשים, רוב שעות היום נמצא בדרכים, החשיפה לרעש אם בכלל היא לפרקי זמן קצרים.
- ב. בדיקת המוסד לבטיחות וגהות משנת 2009 מעלה שאין חשיפה לרעש מזיק.
- ג. שעה שהתובע לא הוכיח חשיפה לרעש מזיק, לא ניתן להכיר בתביעתו.
11. בטרם מתן החלטה, הפנתי לצדדים החלטה בזו הלשון:
- "הצדדים ישקלו פניה למוסד לבטיחות וגהות, על מנת לוודא האם קיימת בדיקה של מפלסי רעש במשאיות שעליהן עבד התובע כמפורט בתצהירו, שנערכה במקומות עבודה אחרים..."
12. משלא הוגשה הודעה בתגובה להחלטה, ניתנת החלטתי להלן.
13. בשלב זה התובע הוכיח שעבד בסביבת רעש של משאיות כבדות וזאת משנת 1992.
- יחד עם זאת, התובע לא הוכיח שנחשף בעבודתו לרעש מזיק כהגדרתו בפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) התש"ל - 1970.
- עפ"י החומר שהוגש לתיק, המעסיק לא ערך בדיקת מפלסי רעש של המשאיות שעליהן התובע עבד במשך השנים. אין די בעדות התובע כי עבד בסביבת רעש גבוהה. יש להוכיח את מידת החשיפה לרעש וזאת לא הוכח בשלב זה.
14. סוגיה דומה עלתה בבית הדין הארצי בעניין עבל (ארצי) 717/08 אודת פאנוס נאסר נ' המוסד לביטוח לאומי (מיום 10/12/09), שם נקבע כי במקרה כזה, שבו העובד טוען שעבד ברעש מזיק אך לא הביא הוכחות לכך, אין הצדקה לסלק את התביעה על הסף.
- נקבע בפסק הדין כי במקרה כזה, יש למנות מומחה שיחווה דעתו בשאלה האם הפגיעה בשמיעה נובעת מחשיפה לרעש. ככל שתשובת המומחה תהיה בחיוב, יהיה צורך לתת החלטה נוספת בשאלת החשיפה לרעש מזיק.
15. לאור הלכת בית הדין הארצי הנ"ל, אני מורה על מינוי מומחה רפואי שיחווה דעתו בשאלה האם הפגיעה בשמיעה שממנה סובל התובע, נובעת מחשיפה לרעש.
- ככל שהתשובה תהיה שלילית, התביעה תדחה.
- ככל שהתשובה תהיה חיובית, אדרש פעם נוספת לשאלה האם הוכחה חשיפה לרעש מזיק.
16. להלן העובדות שיועברו למומחה:
- א. התובע יליד 1962, עובד כנהג משאית בחברת סולל בונה, מאז שנת 1991.
- ב. משנת 1992 עד 2001 עבד על משאית מסוג מאן, במשך 12 שעות ביום.
- ג. משנת 2001 עד 2008 עבד על משאית מסוג דאף, במשך 12 שעות ביום.
- ד. משנת 2008 ועד להגשת התביעה (נובמבר 2009) עבד על משאית מסוג קוונצ' פולטריילר, במשך 12 שעות ביום.
- ה. על פי עדות התובע, עבד באופן יומיומי וצמוד בסביבת עבודה על מכשירים, טרקטורים, פינשאייר, מקרצפות, ועוד.
17. המל"ל מתבקש להזמין חומר רפואי.
- התיק יובא לעיוני ביום 10/3/13.
- ניתנה היום, 5/2/13, בהעדר הצדדים